

Gazetka Szkolna
Szkola Podstawowa nr XXII



Drodzy Czytelnicy, tęskniliśmy za Wami, dlatego możliwie jak najszybciej złożyliśmy nowy, tegoroczny, pierwszy numer gazetki i oddajemy go w Wasze ręce. Zachęcamy do lektury periodyku, w którym będzie nowa seria o motocyklach, ponownie: recenzje, wywiady z nowymi nauczycielami, artykuły o środowisku, opowiadania, konkursy. Podpowiemy Wam jak ułożyć origami.

SP22 pyta..... Panią od muzyki

Dżej Dżej: **Kim chciała Pani zostać zostać w dzieciństwie?**

Justyna Bartosz (JB): Od zawsze chciałam zostać nauczycielem. Był krótki czas kiedy marzyłam być stomatologiem. Poza tym, wiadomo, jako mała dziewczynka zawsze chciałam być po prostu księżniczką.:))



Dżej Dżej: **Dlaczego Pani zdecydowała się być nauczycielem?**

JB: Przekonał mnie fakt, że będę robić to co naprawdę kocham - uczyć muzyki. Praca z dziećmi przynosi mi wiele uśmiechu, dzieci uczą mnie tak samo jak ja ich, a każde zwykłe dziękuję bardzo wiele znaczy.

Dżej Dżej: **Jakie, Pani zdaniem, ma zalety praca nauczyciela muzyki?**

JB: Uważam, że to bardzo satysfakcjonująca praca. Przebywanie z dziećmi i młodzieżą dostarcza dużo radości, ich energia jest bardzo zaraźliwa. Poza tym uczucie, że mogę mieć wpływ na ich rozwój, nie tylko muzyczny, sprawia, że z jeszcze większą przyjemnością przychodzę do pracy :)

Dżej Dżej: **Podoba się Pani w naszej szkole?**

JB: Oczywiście, bardzo mi się podoba!

Dżej Dżej: **Na jakich instrumentach Pani gra?**

JB: Gram na pianinie, gitarze i dużo śpiewam.

Dżej Dżej: **Jaki jest Pani ulubiony instrument?**

JB: Uwielbiam pianino, nie tylko na nim grać, ale również go słuchać.



Dżej Dżej: **Jaki jest Pani ulubiony wykonawca/piosenka i dlaczego właśnie ten?**

JB: Ciężko mi odpowiedzieć na to pytanie, słucham bardzo zróżnicowanej muzyki i mam wiele ulubionych piosenek. Wokalistką, którą mogę uznać za ulubioną, jest Whitney Houston. Dżej Dżej: **Co lubi Pani robić w wolnym czasie?**

JB: W wolnym czasie dużo śpiewam, jeżdżę na rolkach, chodzę na spacer i słucham muzyki. Dodatkowo jestem nauczycielem w przedszkolu.

Dziękujemy za rozmowę.

Świat papieru

Hejka! To ja, *Black Beauty*, i chcę Wam przedstawić mój nowy artykuł! Jest to kącik origami! Ale, dla nieorientowanych, najpierw wyjaśnię, co to jest origami? To chińska sztuka składania papieru w fantastyczne kształty! Dużo osób uważa, że jest japońska, bo to właśnie w tym kraju się rozwinęła. Składanie origami wymaga sporo cierpliwości oraz sprytu. Postaram się Wam wytłumaczyć jak wykonać tę niezwykłą sztukę, ale to od Was zależy efekt końcowy. To praca w sam raz na nudny wieczór w świetlicy bądź sytuację, gdy mama zabierze Wam komputer za złe oceny. Składaj dokładnie! A teraz przygotuj kwadratowy kawałek papieru, zwinne rączki i troszkę cierpliwości i ruszaj ze mną podróż po świecie z papieru!

Przygotuj kwadratowy kawałek papieru i:

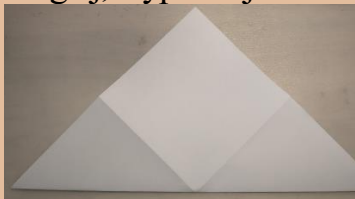
1. Złóż go na pół przez środek, wyprostuj...



2. I w drugą stronę, po czym też wyprostuj.



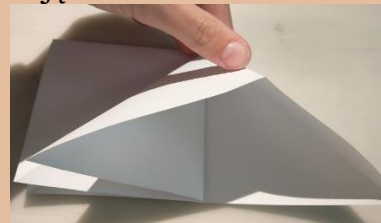
3. Odwróć kartkę i zegnij papier po przekątnej, jednej i drugiej, wyprostuj...



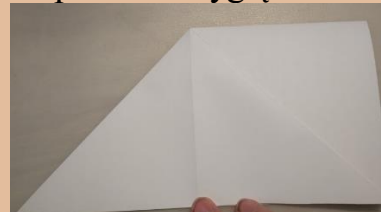
4. Złóż kartkę na pół.



5. Po linii zgięcia z prawej strony wygnij bok tak jak na zdjęciu...



6. To powinno wyglądać tak.



7. Zegnij lewe skrzydełko do prawego.



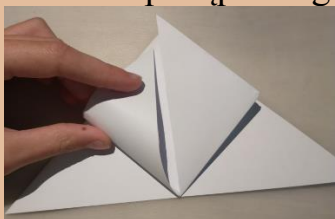
8. Zrób to samo po lewej.



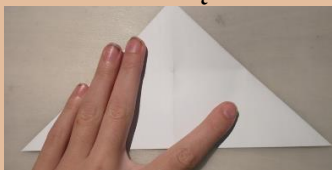
9. Zagnij skrzydełko z prawej strony, ale nie całe; jak widać na zdjęciu.



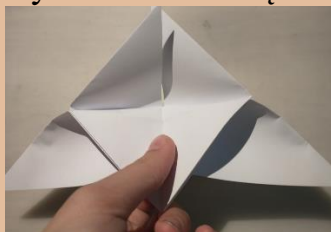
10. Tak samo postąp z drugim.



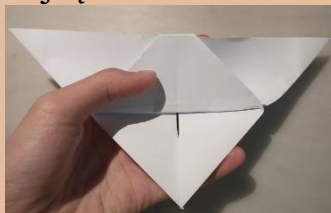
11. Odwróć kartkę.



12. Zagnij górę powstałego trójkąta (tak, by na miejscu zostały zagięte "skrzydełka") tak, by boki się lekko wygięły, a jego końcówka wystawała za dolną krawędź.



13. Zagnij końcówkę czubka trójkąta.



14. Obróć, zegnij delikatnie i gotowe! Udekoruj teraz swojego motyla.



SP 22 interesuje się

Jak powstały motorynki?

Historia Motorynki rozpoczyna się w latach 60. Wtedy tygodnik 'Motor' ogłosił konkurs na przygotowanie własnej motorynki.

Według tygodnika, motorynka była pojazdem, który miał spolitechnizować społeczeństwo.

W tamtych czasach ludzie dosłownie nie mieli na czym jeździć, motory były drogie, a motorynki miały być ich tańszym odpowiednikiem. Ideą konkursu było to, aby ludzie pokazali swoje wyobrażenie motorynek oraz aby większe fabryki, np. Polski Romet lub Czeska Jawa, zaczęły produkować prototypy, stworzone przez społeczność. To, jak ludzie produkowali sprzęty, jest dość ciekawą historią, ponieważ dodawali do nich stare silniki od swoich motorów lub koła od maszyn rolniczych, dlatego, że wówczas były one

łatwo dostępne. Romet zainspirowany pomysłami ludzi rozpoczął produkcję motorków nazywanych Rometami M1; te motorki wręcz kusily ludzi, każdy chciał je mieć. Co zatem było takiego czarującego w M1, że ludzie go pożąдали? Odpowiedź tkwi w tym, że zmiana biegów oraz sprzęgło nie znajdowało się pod nogami, tylko w ręce. Współczesne znalezienie motorynki modelu M1 w bardzo dobrym stanie jest ciężkie, ponieważ produkowano ich znikome ilości, ponieważ nie każdego było na nie stać, był to luksus pokroju dzisiejszego Audi, Mercedesa lub BMW. M1 to tak naprawdę wszystkie Romety od M1 do Rometa Pony 301. Produkcję zakończono w roku 1994.

Źródła:

<https://inforiders.pl/2015/12/01/historia-dwukolow>

Zuza

SP22 recenzuje

“Licencja za zakochanie”

Marcin Pałasz



Licencja na zakochanie Marcina Pałasza to wciągająca i bardzo prawdziwa książka. Głównym bohaterem jest Gucio – nieco ciapowaty okularnik, który zakochuje się w swojej przyjaciółce - Lutce. Nie on jeden jednak. Na planie filmowym Lutka poznaje Piotrka, wysportowanego i bogatego młodego chłopaka. Gucia ogarnia zazdrość, i to na

poważnie. Jakie wyzwania go czekają? Schudnięcie, soczewki zamiast okularów i nauka gotowania? A może coś znacznie trudniejszego?

Super-wciągająca, niezbyt długa i przyjemna książka mojego - mogę to powiedzieć z czystym sumieniem – ulubionego polskiego autora.

~ Wasza Black Beauty

SP 22 zabiera głos w ważnej sprawie

Przemoc rówieśnicza

Przemoc rówieśnicza kojarzy mi się z poniżaniem, gnębieniem, prześladowaniem, dokuczaniem, czasami również stalkowaniem lub np. bulingiem.

Skutki takiego zachowania są różne: wiele osób popełnia samobójstwo, ma niszczoną/skruszoną psychikę. Można popaść w różne choroby psychiczne, depresję, mieć stany lękowe lub czuć się niedowartościowanym, dużo osób przez swoje problemy może się samookaleczać lub przypalać, czasami się też nosi się gumki recepturki na ręce i nimi strzela sobie po ręce, żeby zadać sobie ból, ukrywają przeważnie problemy swoje przed każdym, aczkolwiek czasami zdarza się, że doświadczający, przemocy mówią o niej osobie, której

bezgranicznie ufają. Osoby te także mogą popaść w anoreksję - nie jedzą i próbują przeważnie bardzo dużo schudnąć i z tego powodu mogą trafić do szpitala.

Każdy człowiek rodzi się ze zdrową psychiką, ale ona jest niszczona jak zwykła kartka papieru, z każdym złym słowem ona się psuje. Warto zatem używać słów, by komuś sprawić nimi radość, nie smutek.

Anonim

Jak przemysł odzieżowy wpływa na środowisko?

Według ONZ, przemysł odzieżowy jest odpowiedzialny za ok.10 proc. globalnej emisji dwutlenku węgla. Przemysł odzieżowy źle wpływa na zasoby wodne – procesy związane z produkcją materiałów, w szczególności ich wybarwianiem i wykańczaniem, wymagają dużej ilości wody, która często powraca do rzek z zabrudzeniami. Barwienie tkanin jest drugim co do wielkości na świecie źródłem zanieczyszczenia. Mniej oczywistym źródłem zanieczyszczenia jest pranie sztucznych tkanin, na przykład poliestrowych, podczas którego do wody uwalniany jest mikroplastik, który stanowi zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt. Proces uprawiania bawełny, przez swoje zapotrzebowanie na wysoką temperaturę oraz duże ilości wody, przyczynia się do pustynnienia całych obszarów ziemi w krajach takich jak: Chiny, Stany Zjednoczone Ameryki, Pakistan, Indie, czy Uzbekistan, a także ma wpływ na zanik naturalnych zbiorników wodnych, np. Jeziora Aralskiego, kiedyś czwartego pod względem wielkości jeziora na Ziemi.

Obecnie dużym problemem jest również zwiększająca się masa wyrzucanych ubrań, które „zapełniają” składowiska odpadów, gdzie mogą rozkładać się nawet do 200 lat. W sklepach obserwujemy coraz większą rotację modeli odzieży, a ilość pojawiających się nowych kolekcji fast fashion, skłania klientów do zastępowania niedawno zakupionych ubrań nowymi. Szacuje się, że w ciągu ostatnich 15 lat, ilość zakupionej odzieży podwoiła się. Coraz częściej zauważamy, że nie jesteśmy w stanie skonsumować tak dużej ilości ubrań i poddać ich recyklingowi. Zalewająca nas fala niepotrzebnych tekstyliów, destruktywnie wpływa na klimat.

Zrównoważona moda:

W celu zniwelowania wpływu przemysłu odzieżowego na środowisko, konieczne jest dążenie do zrównoważonej mody. Oznacza to świadome podejmowanie decyzji, które polegają na ograniczeniu chemikaliów i zmniejszeniu emisji gazów cieplarnianych w procesie produkcji, lepszym rozplanowaniu dostaw, przetwarzaniu używanej odzieży, rozsądniejszym zarządzaniu surowcami, korzystaniu z materiałów lepszej jakości oraz dbaniu o dobro zwierząt i etyczne warunki pracy w fabrykach branży mody.

Marki, które robią krok do przodu:

Niektóre marki odzieżowe podejmują kroki do zniwelowania ich wpływu na środowisko przyrodnicze. Rozpoznawalne na polskim rynku przedsiębiorstwo LPP (odpowiedzialne m.in. Reserved, Cropp, House, Mohito i Sinsay) przyjęło własną *Strategię Zrównoważonego Rozwoju na lata 2020-2025*: „For People For Our Planet,” określając w niej takie główne cele jak:

- o w 2021 roku 25 proc. odzieży będzie częścią kolekcji Eco Aware (odzież tworzona z wykorzystaniem materiałów i produktów pochodzących z certyfikowanych źródeł);
- o w 2023 roku we wszystkich sklepach LPP będzie prowadzona zbiórka używanych tekstyliów;
- o w 2025 roku 100% plastiku użytego w opakowaniach używanych przez firmę będzie odpowiednie do ponownego użycia, recyklingu lub kompostowania;

Małe zmiany, które pozytywnie wpłyną na środowisko:

Niektóre z marek odzieżowych dostrzegły jakie skutki dla środowiska niesie za sobą przemysł modowy i zdecydowały się na stopniowe wprowadzanie zmian w sposobie w jakim wytwarzają swoje produkty. Jest to jednak niewielka część całej, światowej produkcji, która negatywnie oddziałuje na naszą planetę na wielu płaszczyznach. Możliwa jest również minimalizacja wpływu przemysłu modowego na środowisko poprzez zmianę naszych działań, na przykład zachęcanie ludzi do zakupów jedynie w sklepach z odzieżą używaną (lumpeksach, second handach) oraz do przemyślnych zakupów. Produkcja ubrań to wieloetapowy proces, który prawie na każdym z etapów generuje dużą ilość odpadów i szkody.

Warunki pracy w fabrykach:

Większość fabryk fast fashion odzieżowych znajduje się w Azji. Bardzo wysoki poziom ubóstwa pozwala firmom płacić pracownikom grosze wynagrodzenia, argumentując tym, że lepiej mieć pracę z niską płacą niż nie mieć jej w ogóle. Statystyki pokazują, że pracownicy w krajach rozwijających zarabiają 5 razy mniej, niż powinni. Producenci także wykorzystują dziecięcą pracę.

Małymi krokami, duże i małe marki razem z konsumentami są w stanie zmienić branżę odzieżową, żeby ona nie tylko nie szkodziła środowisku oraz ludziom zaangażowanym w produkcję.

Źródła:

<https://www.pomaganieprzezubranie.pl/wplyw-branzy-odziezowej>

<https://przemyslśrodowisko.pl/jak-przemysl-odziezowy-wplywa-na-srodowisko/>

Wolfstar

Sp22 interweniuje

Uzależnienie od telefonu

Uzależnienie od telefonu jest bardzo powszechne w dzisiejszych czasach. Jest to problem wielu nastolatków. Opisz tu jak to rozpoznać i jak zapobiec uzależnieniu.

1. Jak rozpoznać uzależnienie od telefonu?

Pierwsze objawy można rozpoznać po tym, że, syn/córka nie odstępuje telefonu na minutę. Cały czas jest przy nim, nie umie nic zrobić bez telefonu. Denerwuje się na myśl o jego odłożeniu.

2. Jak zapobiegać?

Porozmawiać z dzieckiem, zasugerować wypisanie wszystkich „za i przeciw zbyt długiemu siedzeniu na telefonie”.

Podsumować i znaleźć razem rozwiązanie. Najlepszą pomocą jest rozmowa, nie zawsze przyjemna, ale taka bez kłócenia się i denerwowania. Można zaproponować różne aplikacje do korygowania czasu spędzonego na telefonie.

Napisany artykuł jest propozycją a nie rozwiązaniem!

W razie problemu należy udać się do specjalisty np. Psychologa szkolnego!

Stopka redakcyjna:

Redaktorzy: *Dżej Dżej, Wolfstar, Black Beauty, Uhura, Zuza.*

Opiekun pisma: *mgr Małgorzata Woźniak*